

ва отъ ранения вратъ. Рѣдко го виждахме да се разсърди отъ нашитѣ шегѣ, но и тогава отъ устата му не излизаше упрекъ, а съ своя дрезгавъ гласъ той подвикваше:

— Ахъ вий, немирници такива! Ахъ вий, немирници!

Тия му думи винаги биваха като сигналъ за още по-голѣми лудории, докато не се намѣрѣше нѣкой възрастенъ да ни прогони.

Единъ сѣботенъ день излѣзохме на край-градската обширна ливада. Лудувахме дълго време. По едно време видѣхме, че въ края на ливадата, до едно лозе, подъ сѣнката на една голѣма черница, лежеше дѣдо Миланъ. Такъвъ случай отдавна не бѣхме имали — да се посмѣемъ на стареца колкото ни душа иска, безъ да ни види и подгони нѣкой. Нахвърлихме се ние съ думи къмъ стареца, събудихме го, смѣехме му се, а той ни гледаше съ своитѣ зачервени и сълзливи очи. Всѣки отъ насъ въ превара измисляше по-голѣми остроти и шегѣ. Зли — много зли бѣха тогава нашитѣ сърдца. Възѣхъ тогава азъ патеричката на стареца, започнахъ да се кривя като него изъ ливадата, да си поклащамъ главата и сѣщо като него да се извърщамъ съ мжка и да говоря:

— Ахъ вий, немирници такива! Ахъ вий, немирници!

Всички се заливахме отъ смѣхъ. Но въ мигъ сѣкашъ нѣщо ни парна по сърдцата — видѣхме, че старецътъ плачеше, немощното му тѣло се тресѣше отъ ридания. Както бѣхъ се изкривилъ, така и си останахъ, занѣмѣлъ и удивенъ. А въ този моментъ отъ лозето изкочи и нашиятъ учитель Петровъ. Той ни гледаше преbledнѣлъ и строго, много строго. Приближи се до стареца и, помня, съ нѣжностъ му заговори:

— Прости имъ, дѣдо Милане, малки сѣ, не разбиратъ нищо, не разбиратъ и каква мжка ти причиняватъ. Ти си добѣръ, ти си герой, дѣдо Милане, въ твоето добро, геройско сърдце ще намѣришъ милостъ къмъ тѣхъ.

Сѣкашъ слънчевъ лжчъ озари лицето на стареца.

— Да си живѣ! Ще имъ простя, както думашъ, пѣкъ и да имъ се сѣрдя, нѣма полза. Но мжка, мжка, даскале, ми стана на душата, ей тука на душата мжка ми легна.

— Деца — изведнажъ ни стресна гласътъ на учителя. — Елате тука всички, по-близо. — Ние приближихме и той заговори развълнувано. — Гледахъ ви отдавна, деца, и не вѣрвахъ, че сте толкова лоши. Вие знаете ли, съ кого се шегувате.